

Dispozitivul

- 1) Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra cererii de anulare a Deciziei P8_TA(2017)0056 a Parlamentului European din 2 martie 2017 de ridicare a imunității parlamentare a doamnei Marion Anne Perrine Le Pen.
- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) Doamna Le Pen suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Parlament.

(¹) JO C 231, 17.7.2017.

Ordonanța Tribunalului din 14 decembrie 2017 – Rogesa/Comisia

(Cauza T-475/17) (¹)

[„Acțiune în anulare — Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 — Documente referitoare la o instalație care produce un amestec de pelete și de minereu sinterizat — Respingerea implicită a cererii de acces — Decizie explicită adoptată înainte de introducerea acțiunii — cererea de nepronunțare asupra fondului — Interesul de a exercita acțiunea — Inadmisibilitate vădită”]

(2018/C 052/44)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH (Dillingen, Germania) (reprezentanți: S. Altenschmidt și A. Sitzer, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentant: H. Krämer, agent)

Obiectul

Cererea întemeiată pe articolul 263 TFUE și având ca obiect anularea, în principal, a deciziei implicite a Comisiei din 20 iunie 2017 și, în subsidiar, a deciziei din 11 iulie 2017 prin care a fost respinsă cererea de acordare a accesului la documentul Ares (2017) 1684109 din 2 noiembrie 2009 și la documentul Ares (2017) 1685639 din 29 noiembrie 2009

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca vădit inadmisibilă.
- 2) Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH și Comisia Europeană suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 318, 25.9.2017.

Acțiune introdusă la 22 noiembrie 2017 – Comprojecto-Projetos e Construções, și alții/BCE

(Cauza T-768/17)

(2018/C 052/45)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamanți: Comprojecto-Projetos e Construções, Lda. (Lisabona, Portugalia), Paulo Eduardo Matos Gomes de Azevedo (Lisabona), Julião Maria Gomes de Azevedo (Lisabona), Isabel Maria Matos Gomes de Azevedo (Lisabona) (reprezentant: M. A. Ribeiro, avocat)

Pârâtă: Banca Centrală Europeană

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

— anularea actelor atacate, și anume:

- (i) decizia pârâtei privind refuzul de a acționa;
- (ii) decizia pârâtei de a nu declanșa procedura de sancționare;
- (iii) decizia guvernatorului Banco de Portugal [Banca Națională a Portugaliei] și a altor „funcționari” care s-au pronunțat cu privire la reclamațiile și la cererile formulate între 26 iunie 2013 și 22 aprilie 2015;

— pentru aceleași motive, reclamanții solicită Curții de Justiție a Uniunii Europene să adopte o poziție:

- (i) care să permită reclamanților să anuleze poziția magistraților cu privire la cererea de despăgubire formulată împotriva BCP [Banco Comercial Português] și împotriva altor operatori;
 - (ii) care să permită reclamanților să intenteze o acțiune în regres împotriva statului portughez;
 - (iii) care să permită să se aprecieze dacă statul membru/Ministerul Public/Parchetul General aveau motive pentru a refuza să intervină în cadrul acțiunii;
 - (iv) care să permită să se aprecieze dacă statul membru/Ministerul Public/Parchetul General aveau motive justificate pentru a nu comunica OLAF prezenta cauză;
- în cazul în care CJUE consideră că cererile reclamanților sunt întemeiate, obligarea BCE, în temeiul articolelor 268 și 340 TFUE, la plata sumei de 45 828 257,80 euro, majorată cu dobânzi de întârziere calculate la rata legală până la data plății efective, precum și la plata tuturor cheltuielilor și despăgubirilor care vor fi datorate după realizarea intervențiilor;
- cu toate acestea, ținând seama de dispozițiile articolului 280 TFUE și de faptul că actele „Băncii Centrale Europene care impun o obligație pecuniară în sarcina altor persoane decât statele membre constituie titlu executoriu”, astfel cum reiese din articolul 299 TFUE, Tribunalul trebuie să oblige pârâta să solicite plata acestor sume de la BCP;
- ținând seama de faptul că banca centrală națională este o „autorit[ate] administrativ[ă] competent[ă] fie pentru a pronunța o hotărâre cu privire la reclamații, fie pentru a iniția procedurile judiciare corespunzătoare”, astfel cum rezultă din dispozițiile articolului 11 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2005/29/CE, din articolul 81 alineatul (1) și din articolul 83 alineatul (1) din Directiva 2007/64/CE, precum și din articolul 96 alineatul (1) litera (b) – „Sanțiuni accesorii” – din DL [Decretul-lege] nr. 317/2009, agentul pârâtei trebuie să dispună ca BCP să plătească „imediat” sumele menționate mai sus în conturile reclamanților.
- pârâta:
- (i) trebuie să dispună ca agentul său, banca centrală națională, să solicite BCP să prezinte elementele menționate mai sus, iar în cazul în care, în temeiul articolului 13 alineatul (2) din Legea organică a Banco de Portugal, instituția de credit nu le prezintă, Banco de Portugal trebuie să impună respectivei instituții să plătească „imediat” sumele menționate în conturile reclamanților;
 - (ii) dat fiind că este posibil ca instituția de credit să fie obligată să îi despăgubească „imediat” pe reclamanți, trebuie respectate prevederile articolului 41 alineatul (2) litera (a), ale articolului 47 al doilea paragraf și ale articolului 49 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, cu alte cuvinte, la fel ca în cazul Banco de Portugal și al Ministerului Public/Parchetului General, având în vedere dispozițiile articolului 3 din Regulamentul nr. 2532/98 cu privire la atribuțiile Băncii Centrale Europene în materie de sancțiuni, BCE va trebui să decidă cu privire la „inițierea sau nu a unei proceduri de constatare a unei încălcări” prin invitarea BCP să acționeze, astfel încât această instituție de credit va trebui să se pronunțe și nu va putea refuza să acționeze;

- în cazul în care, în temeiul articolului 256 alineatul (1) TFUE, cauza nu este de competența Tribunalului, dacă banca centrală națională nu recunoaște că „nu și-a îndeplinit una dintre obligațiile care îi revin în temeiul tratatelor, această bancă este obligată să adopte măsurile impuse de executarea hotărârii Curții”, în conformitate cu dispozițiile articolului 271 litera (d) TFUE, cauza trebuie trimisă Curții;
- în cazul în care, de asemenea, cauza nu este de competența Tribunalului, dacă CJUE consideră că acțiunea reclamanților este întemeiată, în conformitate cu dispozițiile articolului 264 TFUE, Tribunalul ar trebui să propună Curții să anuleze decizia băncii centrale naționale, care a fost înșușită de pârâtă, și, ținând seama de dispozițiile articolului 41 alineatul (1) litera (c) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, ale articolului 296 al doilea paragraf TFUE și ale articolului 11 alineatul (3) litera (c) din Directiva 2005/29/CE, să pronunțe o decizie motivată;
- reclamanții solicită ca pârâta și Curtea să citeze și să invite statul portughez/Ministerul Public/Parchetul General să acționeze pentru a se pronunța cu privire la actele comise de BCP;
- reclamanții solicită ca pârâta să trimită prezenta cauză la OLAF;
- în conformitate cu articolul 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, reclamanții solicită deja rambursarea cheltuielilor de judecată, care vor trebui să fie evaluate în mod corespunzător.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanții invocă următoarele motive.

1. Încălcarea obligației de motivare prevăzute la articolul 41 alineatul (2) litera (c) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, la articolul 296 al doilea paragraf TFUE și la articolul 11 alineatul (3) din Directiva 2005/29/CE ⁽¹⁾.
2. Independent de furtul „prin efracție” din „seif”, BCP știa sau ar fi trebuit să știe că era vorba despre utilizarea sistemului financiar în vederea spălării banilor și, prin urmare, instituția de credit știa că era vorba despre o fraudă sau despre o evaziune fiscală care poate contribui la pierderi de venituri bugetare ale Uniunii. Aceste acte sunt „ilegale și aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii” și intră sub incidența unor „motive imperative de interes general” care „constituie un obiectiv legitim susceptibil să justifice un obstacol în calea liberei prestări a serviciilor”.
3. Independent de modul în care o sumă mai mare de un milion de euro a fost furată din „seif”, s-a adus atingere „intereselor financiare ale Uniunii” și, în special, veniturilor pe care se sprijină „bugetul Uniunii Europene și cele acoperite de bugetele instituțiilor, organismelor, oficiilor și agențiilor și de bugetele gestionate și monitorizate de acestea”; în consecință, este vorba de asemenea despre acte care constituie o „abatere” pentru o „încălcare a unei dispoziții de drept comunitar, ca urmare a unei acțiuni sau omisiuni a unui agent economic, care poate sau ar putea prejudicia bugetul general al Comunităților sau bugetele gestionate de acestea, fie prin diminuarea sau pierderea veniturilor acumulate din resurse proprii, colectate direct în numele Comunităților, fie prin cheltuieli nejustificate”.
4. Atunci când o instituție de credit un stat membru/banca centrală națională, Banca Centrală Europeană sau statul membru/Ministerul Public/Parchetul General au cunoștință despre acest tip de încălcări sau de practici, le permit și nu le denunță, acestea încurajează nerespectarea dispozițiilor articolului 310 alineatele (5) și (6) TFUE și ale articolului 325 alineatele (1), (2) și (3) TFUE, și acceptă ca instituția de credit în cauză să comită acte care constituie o „abatere” ca urmare a unei încălcări a dispozițiilor articolului 1 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2988/95 ⁽²⁾.
5. Prin adoptarea actului de respingere a cererii prin care a fost invitată să acționeze, pârâta a făcut printre altele ca:
 - (i) respectiva cauză să nu ajungă la OLAF;
 - (ii) să nu se deschidă o procedură privind „încălcarea” împotriva instituției de credit BCP;
 - (iii) să amâne decizia instanțelor civile, care sunt sesizate din data de 1 februarie 2010 cu o cerere de despăgubire formulată împotriva BCP și împotriva altor operatori;
 - (iv) agentul său, Banco de Portugal, să nu fie condamnat în mod definitiv în cadrul acțiunii în contencios administrativ introduse la data de 27 octombrie 2015, în continuare pendinte la Tribunal Administrativo e Fiscal de Sintra, care nu s-a pronunțat încă în privința acesteia.

5. Încălcarea obligației de imparțialitate, abuzul de putere și încălcarea unor norme fundamentale de procedură de către agentul pârâtei, Banco de Portugal.

- (¹) Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului („Directiva privind practicile comerciale neloiale”) (JO 2005, L 149, p. 22, Ediție specială, 15/vol. 14, p. 260).
- (²) Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene (JO 1995, L 312, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 1, p. 166).

Acțiune introdusă la 29 noiembrie 2017 – US/BCE

(Cauza T-780/17)

(2018/C 052/46)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: US (reprezentanți: L. Levi și A. Blot, avocați)

Pârâtă: Banca Centrală Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

— declararea prezentei acțiuni ca admisibilă și fondată și

în consecință:

- anularea raportului de evaluare 2016 (aferent perioadei 1 septembrie 2015-1 septembrie 2016) și a deciziei din 15 decembrie 2016 referitoare la Annual salary and bonus review („ASBR”) pentru anul 2016, notificate reclamantului la 30 noiembrie 2016 și, respectiv, la 9 ianuarie 2017;
- anularea deciziei BCE din 3 mai 2017 de respingere a cererilor de reexaminare administrativă a reclamantului din 15 februarie 2017 și din 9 martie 2017;
- anularea deciziei BCE din 12 septembrie 2017, notificată reclamantului la 19 septembrie 2017, de respingere a reclamației acestuia introduse la 7 iulie 2017;
- acordarea de despăgubiri pentru prejudiciile suferite;
- obligarea pârâtei la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă patru motive în ceea ce privește cererea de anulare a raportului de evaluare 2016.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare, întrucât raportul de evaluare al reclamantului s-ar limita la critici generale, repetitive și circulare.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe erori vădite de apreciere care ar afecta raportul în litigiu.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe săvârșirea unui abuz de putere, pe hărțuirea suferită de reclamant, precum și pe încălcarea obligației de solitudine și a principiului bunei administrări.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe neregularitatea procedurală săvârșită de pârâtă la întocmirea raportului în litigiu.